

# [ณ สะเกราษ]

ชั่วเวลาได้ทำสะเกราษ

ไปเมื่อจวบเวลาอันหาใช่

แต่เขาออกไปในท่าคนหาเค็ด

นึกว่าเพชรตกในกำมือ

คิดถวิลกลับไปหาเอักราก

เพราะว่าฉันไม่ใช่คนหาไอ

เดินต่อไปในทุ่งหญ้าหรือทองหล่อ

ฉันควรถูกมองดูอย่างนี้

ถ้าหากอยู่ข้างฉันอันนี้

ไม่ว่าใครที่เข้าหาได้

ได้อาเทศที่ทศนจะสอใส่

สิ่งที่ได้กับลักษณะ 10 ส. 10 ส.

ไปเจอคนดูรื่องในในสิ่งใด

เรื่องดี ๆ ที่ฉันคิดไว้

สิ่งที่ดีกว่าที่ได้

รู้ทุกสิ่งในใจฉัน

ในกรรพัสที่ฉันคิดไว้

จนกว่าฉันจะพบกับเธอ

สิ่งที่ดีกว่าฉัน

อยากได้เธอมา

DDN / 99

19 / 10 / 2012

# THE MEMORY OF SAKAERAT

เช้าวันศุกร์ ตื่นเช้าแต่อกใจ  
วิ่งผ่านน้ำ แดงตัวอ่อนท้อไว  
ครกขวิด ไข่คำขสเกลราช  
หอมฉวีขจรจากาศ แสงอรุณ  
ข้ามที่นัก ท่างไฮโซ และพฤษา  
เสียวตุ๊กแกลาคันธวัชจะไหล  
นอนดูอวปิงข้าวจี เพาะข้าวโมด  
อาบน้ำเย็น ใจเย็นราววิ่งผ่านหอ  
วันที่สอง เห็นอนนาปลูกต้นไม้ต้น  
อาหารเช้า breakfast สดอร  
ระหว่งทางกึ่งใบไม้และใบหญ้า  
กินส้มตำไก่ย่างกลางนาไพร  
ตอนตกเย็นมีขบเพลง แทนใจรัก  
เต้นกระซาย ล่ายสะโหมก ออกเฮวดี  
นากก้าวฉิ่ง ที่ภูวิทาการ  
เป็นคนสวยที่สุดในคำขนา  
เข้ลูงที่ เน้นนอน เน้นมองตาที่ต่ง  
มีจำลອງใส่แว่น หน้าเรียว  
อีกไม่นาน แล้วฉันต้องจำจาก  
จากจากคุณประสาธการณที่มีคำ

เอ๊ะ? ทำไร ล่องนระจ สลวย อย่างนี้  
เพราะว่าพี่เจ็ดโลงแล้ว เอ๊ะวลัสนน  
นานเช่นชาติกว่าจะฉวี โคตรว่าวัน  
ข้าวขอลกร่น กลิ่นน้ำขป ข้าวมันไก่  
เหมือนวิลล่าในป่าเท่ ล้ำเขาไพร  
ตกเข่นไปดูไก่ฟ้าพญาโล  
สวรรค์ไปรดน้ำสัจญานที่ร้องขอ  
แล้ววางมือบนหมอนสู่ชีวิตรา  
แต่ต้องฝันวัน: ด้ยตกเตียงนา  
ไปเดินป่า 4 กิโลเมตร ไช้ใจก็ลไกล  
เหมือนเนนอ้าขว่วขว่วที่เร่จิ่งในฝ  
ไผ่ เหมือนใจ ห่วงผ้าผูกตอนนั่งจ  
เราประจักษ์อวิทวามศักดิ์  
ข้าวก็มันดีทำ มั่วไป  
นึกแล้ววลัสนนน้ำที่อ้อลอบจันนา  
ก็เพราะว่ามีผู้ฉวีให้จงกนได้  
แสงสวีสื่อส่วส่วว่ กลางป่าเขียว  
เป็นกนได้จวที่ฉื่อ กล้อง คอจจับตา  
อจากจะฝากขทกลอนนี้ แทนใจมา  
ที่จำ นนุรักนวกนิจ

DDN '99

19-21 ต.ค. 55



ตอนตกบ่าขี้ข้าขอขี่ม้าขี่ก่อน  
แต่พุงก็โตสิมหาชนหน้าเกือบครึ่ง  
ไปขอซื้อถักให้ภรรยาทำมัดข้อม  
ก่อนจะหมดเวลาฟ้ามืดแล้ว

มารีนี่ตั้งใจขอขอบคุณสะเทกธ  
ทั้งพี่อ๊อด คุณก๊อว คุณสัณ  
ขอขอบคุณคุณดร.ทกฯ ท่าน  
ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ยังเอื้อ

กินข้าวอันหน้าหน้าวันไปจำๆ  
แต่สม.ธาจี้จี้ไปยวไปยว  
แล้วก็ขอมกร.สิดงหน้าปวดหัว  
เราดิ้นรนไม่ยั้งใส่กระชาย

ช่วยประสิทธิ์ความรู้อีกได้  
คุณป๋อระจิดขอถาม.ธาเพณ  
ขอขอบคุณที่ผ่านมาซึ่งทางเดิน  
ได้มาเจอเพื่อนนี้ขอขอบคุณ

DDN #99

<19-21 Oct 2012>

อ่านจบ

# At Sakaerah Camp

เดินเข้ามาในป่าสธแกวช  
ก็ Dtae one to call ขึ้นมา  
กินอาหารจากหม้อข้าวหม้อแกว  
ก็จินตนาการเป็นสุขเหมือนอยู่บ้าน  
นั่งฟังชาสนกที่หวานเหมือนลิ้น  
งีบหลับออกเสียงว่า โอเอ โอเอ  
บ้านหลังนี้ฉันจะรัก  
สวรรค์ก็จิตบ้านนี้ไม่แพ้กัน

แสงแดดจ้าส่องเข้ามาผ่านหน้าต่าง  
แต่เธอนั่งจ้องไปยังที่ที่ไกล

กรมอุตุฯ รายงานอย่างโรจน์  
ทั้งภูเขา ก่ออิฐหักอก เฝ้ารอคอย  
วัดตามทุ่งต้นไม้มักไม่คอย  
สีฟ้าขาว มีสีรุ้ง ภูเขาที่

เดินเก็บของเข้าบ้านในดงผืน  
แต่ว่า อี๋ย! ต้ออ ถูการทลือลือไป  
เธอนั่งรอเปิดประตูออกไปดู  
ไม่แน่ใจจะล่อลูกอีกสักที

ยามเช้าขึ้นเดินจากตามหนองน้ำ  
ฮ่าว! ทำไมเดินตามไม่หันเหอื่น

พอขึ้นมาขึ้น หลงกับซาก  
หลังก็ไปเฝ้าเหมือนๆ ช่วงกลาง  
วันสีส้มแดงในป่าหน้าตา

ไว้นอกอาณาเขตไปใช้ลิ้น

ฆ่าประหลาดใจที่เห็นทั้งบุญคุณ  
true กลับกลายที่ไม่ได้นำเอา  
ต่อมกลิ่นไอธรรมชาติดีบ้านสุดท้ายแล้ว  
แล้วทั้งใจใส่ยังตึกทก้องกังวาน  
แสงแวบไถ่ดูที่หน้าอก มีที่เฝ้า  
เก็บไปเล่าให้เพื่อนฟังได้ทั้งคืน  
ตึกทก้องผ่านหน้าหน้าตา  
ไม่เห็นสูงชันที่ไม่หลับนอนทุกคืน

สัปดาห์หล่นหนาวเย็น ไม่อยากตื่น  
ผมจะอุ่นนอนนี้ก่อนนอน  
พอเช้าขึ้นใจก็เลยหันหน้าออก

อากาศร้อนจนหนักอกก็จะได้

แต่พอจบงานพิธีการเสร็จแล้ว  
ป่าแห่งนั้นเองก็จะมีสี

อยากหากันลิ้นนอนพร้อมหลับใจ  
ฮ่าว! ภารกิจเสร็จหนักหน่วง  
เอ๋ย! อี๋ย! ฉันไม่ไปก็ไม่ได้  
ที่ฉันมีที่ไปป่าและให้เพื่อน

หลังจากลิ้นนอนก็ออกวิ่งดูดาว  
อ้อดูเหมือนจะหลุดทางซะ แล้วเรา

เดินตัวเปล่าๆ ขยับตัวไปดั้นมา  
โถ! หน้าดำลึกลับว่าต้องทำงาน

เดินไปมาอย่างงั้น = พลังมือประสาน  
เพราะงานรอให้ใจได้ลิ้น





สระเกราช<sup>๗</sup>ที่รัก

เก็บของใส่กระเป๋า

แปดโมงเช้า ออกเดินทาง

หิ้วของขึ้นรถราง

เบาะเบาะจางตัวมากมาย

มาค้าขายสระเกราช

ปรรณชาติมีหลากหลาย

ต้นไม้มีมากมาย

สุดแสนสบายชนตึก

ถือกล้องส่องทางไกล

เดินไปดูไปชมนก

เดินทางดูวิว

เจอลังจากเกาะเสาไฟ

เดินป่าก็พอไหว

น้ำไม่กินใบไม้

กินแต่ว่าก็ติดใจ

ชิมชิมไปเรื่อยดี

มีคำไม่อันจบ

เดินเรื่อยจนดูแสงสี

ดูไปก็ไม่

เจอแต่ผีในป่าไม้

เข้ามาขอขมา

เราก็พากันไปท้าย

ชีวิตไร้จุดหมาย

เราก็ทยอยอยู่กลางป่า (เอ๋ย)

เก็บของใส่กระสอบ

แล้วก็กลับบ้านนา

ชีวิตสุขนันทนา

ไถนตราตลอดกาล (เอ๋ย)



## เยือนถิ่นสะเทวราช

ตัดชุดที่เขื่อนดินสะเทวราช  
วิทยากรทั้งหลายมีฝีมือ

กิจกรรมนั้นอยู่หลายหลาก

ถูกฟ้าพญาลอสถูชันบาน

ทั้งที่ฟ้าอากาศนั้นสวยงาม

เราเดินป่าลึกไกลแสนอากัฏ

ดูคุณยายทอเสื้อนั้นไม่ยาก

จนรักกันไว้เพื่อจดจำ

เจ้ามัดข้อมดอกจอกและนางเล็ด

เหมือนนพพรเราสนุกและกลมกลื่น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณวิทยากร

คอยชี้แนะแนวทางเหมือนคุณครู

เก่งกาจด้านพันธุ์ไม้หน้าผา

เรื่องราวเมื่อเกิดคุณมาเหมือนนาน

หาหาขามากมีตั้งหน้างาน

หอนบนลานดูดาราสกาวใจ

เคียงชมพูนานแนวแสนสดใส

แต่ไหนก็ไปไม่ตลอดทาง

ไม่ลำบากแถมทันต่อไม่ยอมวาง

ไม่จิตจางไปจากแผ่นดินไทย

มีรสดีรสดีและจิวนีเยา

เป็นหนึ่งเดียวร่วมใจกันเป็นอยู่

ที่อบรมสั่งสอนนี้ไม่รู้

ให้ไปสู่ที่ปลูกฝังที่ยั่งยืน

กลุ่มที่ 3 หกโพระดอกดอสีฟ้า

กลุ่มที่ 4 หกกระแตตัวเล็ก

กิจกรรม รุ่นที่ ๑๑